

ЗАТВЕРДЖЕНО

**Вченою радою КЗВО КОР «Академія мистецтв ім. Павла Чубинського»
Протокол № 6 від 25 червня 2026 р.**

**Введено в дію наказом ректора
Академії**

№ 87 від 25 червня 2026 р.

В.Г.Романчишин

**Положення
про організацію підвищення кваліфікації педагогічних і науково-
педагогічних працівників КЗВО КОР «Академія мистецтв імені
Павла Чубинського»**

1. Загальна частина

1. Положення розроблено на основі «Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019р. №800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» (Із змінами, внесеними згідно з постановами КМ №1133 від 27.12.2019р., №1343 від 22.10.2025 р., №1726 від 25.12.2025 р.), відповідно до «Методичних рекомендацій для професійного розвитку науково-педагогічних працівників» затверджених наказом МОНУ №1341 від 30.10.2020 р.

Засади професійного розвитку науково-педагогічних та педагогічних працівників визначено статтею 59 Закону України «Про освіту», статтею 60 Закону України «Про вищу освіту», статтею 24 Закону України «Про фахову передвищу освіту», Законом України «Про професійний розвиток працівників».

2. Це Положення визначає процедуру, види, форми, обсяг, періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників КЗВО КОР «Академія мистецтв імені Павла Чубинського» та її структурних підрозділів, включаючи механізми оплати, умови і процедуру виконання результатів підвищення кваліфікації.
3. Педагогічні і науково-педагогічні працівники Академії зобов'язані **постійно** підвищувати свою кваліфікацію.
4. **Метою** підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.
5. Система забезпечення якості освіти Академії включає в себе підвищення кваліфікації.
6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).
7. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є: навчання за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо; стажування.

Окремі види діяльності педагогічних і науково-педагогічних працівників (участь в програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації педагогічною, (вченою) радою.

8. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Академії **самостійно обирають** конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі - суб'єкти підвищення кваліфікації).
9. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників установлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Академії.

Педагогічні і науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти на відповідний рік.

10. Суб'єкт підвищення кваліфікації.

- 10.1. Суб'єктом підвищення кваліфікації є заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична особа чи фізична особа - підприємець, що провадить освітню діяльність із підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.
- 10.2. Інформація про суб'єктів підвищення кваліфікації (крім нерезидентів України), їх програми підвищення кваліфікації та видані документи вноситься ними до державної інформаційно-комунікаційної системи підтримки та забезпечення професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників (далі - інформаційна система), положення про яку затверджує МОН.
- 10.3. Педагогічні і науково-педагогічні працівники мають право підвищувати кваліфікацію в різних суб'єктів підвищення кваліфікації.
- 10.4. Інформація про наявні в суб'єктів підвищення кваліфікації ліцензії на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти (за видом освітньої діяльності - підвищення кваліфікації) та/або акредитовані освітні програми, а також видані ними документи протягом 15 робочих днів з дати їх видачі вноситься до інформаційної системи відповідними суб'єктами підвищення кваліфікації або шляхом електронної інформаційної взаємодії між Єдиною державною електронною базою з питань освіти та інформаційною системою (у разі наявності технічної можливості).

10.5. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організувати підвищення кваліфікації за своїм місцезнаходженням та/або за місцем роботи педагогічних і науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, зокрема із використанням технологій дистанційного навчання, в разі, коли це передбачено договором та/або відповідною програмою підвищення кваліфікації.

2. Програма підвищення кваліфікації.

2.1. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників), найменування, мету, напрям, зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, фахові тощо).

2.2. Програма також може містити інформацію про:

розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);

особу (осіб), які забезпечують виконання програми (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);

строки виконання програми;

місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо), очікувані результати навчання;

вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;

графік освітнього процесу;

мінімальну та максимальну кількість осіб в групі;

академічні, професійні можливості, зокрема часткові освітні та/або професійні кваліфікації, що присвоюються/присуджуються за результатами проходження підвищення кваліфікації;

можливість надання подальшої підтримки чи супроводу;

додаткові послуги (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);

документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

2.3. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

2.4. Суб'єкти підвищення кваліфікації можуть розробляти програми підвищення кваліфікації на основі типових програм підвищення кваліфікації, що затверджуються МОН.

Програма підвищення кваліфікації, розроблена на основі типової програми, має відповідати її структурі, а також визначати напрями, зміст, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться, розподіл годин за видами діяльності відповідно до типової програми та визначати обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації в обсязі не меншому, ніж встановлено типовою програмою.

2.5. Основними напрямками підвищення кваліфікації можуть бути:

розвиток професійних компетентностей (фахових методик, технологій тощо);

психолого-фізіологічні особливості здобувачів освіти певного віку, основи андрагогіки;

створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, особливості (специфіка) інклюзивного навчання, забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими освітніми потребами;

використання інформаційно-комунікативних та цифрових технологій в освітньому процесі, включаючи електронне навчання, інформаційну та кібернетичну безпеку;

мовленнєва, цифрова, комунікаційна, інклюзивна, емоційно-етична компетентність;

формування професійних компетентностей галузевого спрямування, опанування новітніми виробничими технологіями, ознайомлення із сучасним устаткуванням, обладнанням, технікою, станом і тенденціями розвитку галузі економіки, підприємства, організації та установи, вимогами до рівня кваліфікації працівників за відповідними професіями (для працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти);

розвиток управлінської компетентності (для керівників закладів освіти, науково-методичних установ та їх заступників) тощо.

- 2.6. Зазначений перелік напрямів підвищення кваліфікації не є вичерпним і може бути скорегований або доповнений відповідно до особливостей закладу освіти, структурного підрозділу, посад та потреб педагогічних і науково-педагогічних працівників.

За результатами успішного проходження підвищення кваліфікації відповідно до програми підвищення кваліфікації, розробленої на основі типової програми, педагогічним і науково-педагогічним працівникам присвоюються/присуджуються часткові освітні та/або професійні кваліфікації в разі, коли це передбачено відповідною типовою програмою.

2.7. За індивідуальною програмою здійснюється стажування, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

2.7.1. Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

2.7.2. Між закладом освіти, працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

2.7.3. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

2.7.4. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників закладів освіти (крім закладів вищої і післядипломної освіти) може здійснюватися в закладі освіти за місцем роботи працівника або в іншому закладі освіти. Керівником такого стажування призначається педагогічний або науково-педагогічний працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання (крім звання "старший вчитель") та/або успішно пройшов сертифікацію в установленому законодавством порядку.

2.7.5. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників закладів вищої і післядипломної освіти може здійснюватися в закладі освіти за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі - керівник стажування).

2.7.6. Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

3. Документ про підвищення кваліфікації.

3.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним і науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

3.2. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи - підприємця, що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам;

тема (напрям, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації в годинах та/або кредитах ЄКТС;

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

опис досягнутих результатів навчання;

присвоєні/присуджені часткові освітні та/або професійні кваліфікації (у разі наявності);

дата видачі та обліковий запис документа;

найменування посади (у разі наявності), прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації, та її підпис.

Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації в суб'єктів підвищення кваліфікації - нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, і потребують визнання педагогічною (вченою) радою закладу освіти відповідно до цього Порядку.

Достовірність виданих документів про підвищення кваліфікації (крім документів, виданих нерезидентами України) перевіряється засобами інформаційної системи.

- 3.3. Науково-педагогічні (педагогічні) працівники закладу освіти зобов'язані вчасно забезпечувати розміщення на спільному корпоративному Google-диску у відповідних електронних папках кафедр (предметних / циклових комісій) актуальних звітних матеріалів, а саме:
  - копій документів (сертифікатів, свідоцтв, дипломів тощо), що підтверджують підвищення кваліфікації у сфері формальної та неформальної освіти;
- 3.4. При плануванні та проходженні підвищення кваліфікації у сфері фахової передвищої освіти обов'язково враховується, що щонайменше 60 годин від загального обсягу підвищення кваліфікації має припадати на формальну освіту — на базі ліцензованих закладів освіти та/або на відповідних ліцензованих курсах підвищення кваліфікації.
- 3.5. Завідувачі кафедр (голови предметних / циклових комісій) здійснюють обов'язковий систематичний контроль, відстеження та коригування інформації, що завантажується працівниками відповідного підрозділу, а також відповідають за актуальність і повноту цих даних.
- 3.6. Накопичена та перевірена інформація з папок кафедр (предметних / циклових комісій) систематично передається Секретарю Вченої ради для подальшого аналізу, систематизації та формування загальноінституційних наукових звітів.

4. Особливості підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів фахової передвищої освіти.

- 4.1. Кожен педагогічний і науково-педагогічний працівник закладу фахової передвищої освіти відповідно до Законів України “Про освіту”, “Про загальну середню освіту”, “Про фахову передвищу освіту” зобов’язаний щороку підвищувати кваліфікацію.
- 4.2. Підвищення кваліфікації щороку - педагогічними та науково-педагогічними працівниками фахової передвищої освіти є необхідною умовою проходження ними атестації у порядку, визначеному законодавством.
- 4.3. Загальний обсяг підвищення кваліфікації викладачів загальноосвітніх та соціально-гуманітарних дисциплін коледжу не може бути менше ніж 150 годин на п’ять років (в середньому 30 годин на рік).
- 4.4. Загальний обсяг підвищення кваліфікації педагогічного працівника коледжу не може бути менше ніж 120 годин на п’ять років (в середньому 24 години на рік).
- 4.5. Керівник відділення, циклової комісії закладу фахової передвищої освіти, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи.
- 4.6. Планування підвищення кваліфікації працівників закладу освіти здійснюється двома етапами. На першому етапі здійснюється перспективне планування у поточному році на наступний календарний рік шляхом затвердження педагогічною радою орієнтовного плану підвищення кваліфікації. Орієнтовний план підвищення кваліфікації повинен містити інформацію про загальну кількість педагогічних працівників, які проходять підвищення кваліфікації, основні напрями та орієнтовний перелік суб’єктів підвищення кваліфікації.
- 4.7. Орієнтовний план підвищення кваліфікації формується з урахуванням пропозицій педагогічних працівників і оприлюднюється на інформаційному стенді закладу освіти та на його веб-сайті щороку протягом двох робочих днів з дня його затвердження, але не пізніше 25 грудня поточного року.
- 4.8. Другий етап планування розпочинається після затвердження в установленому порядку кошторису закладу освіти на відповідний рік. Керівник закладу освіти (уповноважені ними особи) невідкладно оприлюднюють загальний обсяг коштів, передбачений для підвищення кваліфікації працівників закладу освіти, які мають право на підвищення кваліфікації за рахунок коштів місцевого бюджету, а також за рахунок

інших коштів, передбачених у кошторисі закладу освіти для підвищення кваліфікації.

- 4.9. Протягом наступних 15 календарних днів з дня отримання зазначеної інформації кожен педагогічний та науково-педагогічний працівник, який має право на підвищення кваліфікації за рахунок зазначених коштів, подає уповноваженій ним особі пропозицію до плану підвищення кваліфікації на відповідний рік.
- 4.10.3 метою формування плану підвищення кваліфікації на поточний рік пропозиції педагогічних та науково-педагогічних працівників розглядаються Вченою радою. За згодою педагогічного або науково-педагогічного працівника його пропозиція може бути уточнена або змінена, зокрема з урахуванням обсягу видатків, передбачених на підвищення кваліфікації. За результатами розгляду Вчена рада затверджує план підвищення кваліфікації на відповідний рік в межах коштів, затверджених у кошторисі закладу освіти за всіма джерелами надходжень на підвищення кваліфікації на відповідний рік (за винятком коштів самостійного фінансування підвищення кваліфікації педагогічними та науково-педагогічними працівниками).
- 4.11. План підвищення кваліфікації Академії на відповідний рік включає: список педагогічних та/або науково-педагогічних працівників, які повинні пройти підвищення кваліфікації у цьому році, теми (напрями, найменування), форми, види, обсяги (тривалість) підвищення кваліфікації (у годинах або кредитах ЄКТС), перелік суб'єктів підвищення кваліфікації, строки (графік), вартість підвищення кваліфікації (у разі встановлення) або примітку про безоплатний характер надання такої освітньої послуги чи про самостійне фінансування підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником. План підвищення кваліфікації може містити додаткову інформацію, що стосується підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників. План підвищення кваліфікації може бути змінено протягом року в порядку, визначеному Вченою радою.
- 4.12. На підставі плану підвищення кваліфікації ректор Академії (уповноважена ним особа) забезпечує укладення між закладом освіти та суб'єктом (суб'єктами) підвищення кваліфікації договору про надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації на відповідний рік.
- 4.13. Не пізніше 25 грудня працівник повинен інформувати голову ПЦК завідувача кафедри про стан проходження ним підвищення кваліфікації у поточному році з додаванням копій отриманих документів про підвищення кваліфікації. Відповідна інформація зберігається в особовій справі працівника відповідно до законодавства.

5. Особливості підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої та післядипломної освіти.

- 5.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники закладів вищої та післядипломної освіти підвищують свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.
- 5.2. У зв'язку з тим, що законодавство встановлює різні вимоги щодо періодичності та обсягів підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, які здійснюють свою професійну діяльність на різних рівнях освіти:
  - науково-педагогічні працівники закладів фахової передвищої освіти зобов'язані підвищувати свою кваліфікацію щорічно, а загальна кількість академічних годин для підвищення кваліфікації упродовж п'яти років не може бути меншою за 120 годин, з яких певна кількість годин обов'язково має бути спрямована на вдосконалення знань, вмінь і практичних навичок у роботі із студентами з особливими освітніми потребами та дорослими студентами. Крім цього, обсяг щорічного підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників закладів фахової передвищої освіти встановлюється Вченою радою (в середньому 24 години на рік);
  - обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників устанавлюється в кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою і для науково-педагогічних працівників закладів вищої та післядипломної освіти протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС (180 год.).
- 5.3. Науково-педагогічним працівникам закладів освіти вперше призначеним на посади: керівника, заступника керівника закладу вищої, післядипломної освіти, керівника кафедри підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи є обов'язковим. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються Вченою радою.
- 5.4. Вчена рада самостійно визначає організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють за основним місцем роботи.
- 5.5. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників закладів вищої та післядипломної освіти, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками таких закладів.

- 5.6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники вищої та післядипломної освіти можуть підвищувати свою кваліфікацію у закладі освіти, в якому вони працюють.
- 5.7. Результати підвищення кваліфікації не потребують визнання Вченою (Педагогічною) радою.

6. Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників.

- 6.1. Результати підвищення кваліфікації в суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти (за видом освітньої діяльності - підвищення кваліфікації) або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.
- 6.2. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням Педагогічної ради.

Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників закладів освіти встановлюється Вченою радою.

- 6.3. Педагогічний або науково-педагогічний працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до педагогічної (вченої) ради Академії клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.
- 6.4. Для підготовки матеріалів про визнання результатів підвищення кваліфікації на засідання Педагогічної ради створюється робоча група на чолі з проректором з навчальної роботи.
- 6.5. Підсумкові документи розглядаються Педагогічною радою у встановлені терміни:
  - Перед атестацією викладачів загальноосвітніх та соціально-гуманітарних дисциплін - до 30 вересня;
  - До 30 грудня поточного року;
  - Перед атестацією педпрацівників мистецьких дисциплін – до 15 лютого наступного року;
  - В кінці навчального року – до 25 червня.
- 6.6. Робоча група аналізує та перевіряє достовірність поданих документів, готує пропозиції Педагогічній раді щодо визнання чи невизнання результатів підвищення кваліфікацій.

- 6.7. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті закладу освіти та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності). Форму звіту визначає відповідна кафедра або ПЦК.
- 6.8. Клопотання у встановлені терміни з дня його подання розглядається на засіданні Педагогічної (Вченої) ради.
- 6.9. Для визнання результатів підвищення кваліфікації робоча група педради (педрада) заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та приймається рішення про:
- визнання результатів підвищення кваліфікації;
  - невизнання результатів підвищення кваліфікації.
- 6.10. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації Педагогічна рада може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації закладу освіти до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.
- 6.11. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти (за видом освітньої діяльності - підвищення кваліфікації) або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.
- 6.12. Окремі види діяльності педагогічних і науково-педагогічних працівників, а саме участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а для педагогічних працівників - також проходження супервізії, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.
- 6.13. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України "Про освіту", "Про вищу освіту", Положенням про порядок реалізації права

на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 та іншими актами законодавства, визнається педагогічними (вченими) радами як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

- 6.14. Наукове стажування науково-педагогічних працівників закладів вищої і післядипломної освіти, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України “Про наукову і науково-технічну діяльність”, може бути визнане Вченою радою як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників закладів вищої і післядипломної освіти зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

- 6.15. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання (крім звання “старший вчитель”), можуть бути визнані педагогічною (вченою) радою як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

- 6.16. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

- 6.17. Академія може надавати направлення на навчання за регіональним замовленням педагогічним (науково-педагогічним) працівникам за заочною формою здобуття освіти в межах вакантних місць відповідної спеціальності (спеціалізації) та курсу (року навчання) в разі відсутності на них здобувачів вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб і мають право на переведення на місця регіонального замовлення відповідно до законодавства.

- 6.18. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу

освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

- 6.19. Проходження супервізії педагогічним працівником визнається педагогічною радою закладу освіти як підвищення кваліфікації.

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

7. Фінансування підвищення кваліфікації.

- 7.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти місцевого бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження закладу освіти та/або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством.
- 7.2. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі закладу освіти на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником закладу освіти та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.
- 7.3. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Академії, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації:
- педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють у таких закладах за основним місцем роботи;
  - педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють на основній роботі в творчих колективах, культурно-мистецьких установах, організаціях, тощо,
  - педагогічних та науково-педагогічних працівників, які забезпечують надання загальної середньої освіти, працюючи за сумісництвом у закладі фахової передвищої освіти.
- 7.4. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

педагогічними і науково-педагогічними працівниками закладів освіти, які працюють у таких закладах за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти;

іншими особами, які працюють у закладах освіти на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

- 7.5. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

- 7.6. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником Академії або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.